

Lähimmäinen

Jeesus oli elämällään ja opetuksellaan esimerkkinä Jumalan rakkaudesta, joka ylittää kaikki rajat. Tämä esikuva velvoittaa meitä näkemään jokaisessa ihmisessä lähimmäisen.

Ympärillämme kirkossa on paljon lähimmäisiä. Heitä on myös paljon enemmän kuin nyt näet. Koko maailma on täynnä lähimmäisiä. Ja kaikkia heitä, meitä on kutsuttu rakastamaan. Martti Luther opettaa meitä tänään: Jos tahdot tietää, miten lähimmäistäsi on rakastettava, niin tutki ahkerasti, miten itseäsi rakastat. Niinhän Jeesuskin opetti: ”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.” Matt. 7: 12

Hän siis kehottaa meitä tarkkailemaan itseämme ja sitten vertaamaan sitä lähimmäisen rakastamiseen. Oma itse menee monesti huomaamattamme edelle. Ei vain itsekkyytenä vaan näemme myös pahuutta enemmän toisessa kuin itsessämme. Ja jos näemme pahuutta itsessämme, peitämmekö sen ja ajattelemme, kaikissa on.

Niin on, mutta voisitko tunnustaa sen edes Jumalalle? Silloin voit ehkä tarpeen niin vaatiessa tunnustaa sen toiselle, jota vastaan olet rikkonut; Tai kääntyä huonojen valintojen tieltäsi ja tehdä parannuksen?

Sillä Jumala ei sinua hylkää, vaikka tunnustaisit väärät polkusi hänelle. Hän ei jätä sinua, vaikka lähimmäisen rakkaus sinussa olisi puutteellista. Kun kohtaamme häpeämme, uskallamme katsoa totuutta silmiin. Ja tuo totuus tekee vapaaksi. On mahdollisuus muutokseen. Sillä Kristukselta saamme voiman muutokseen, hyviin tekoihin lähimmäistemme hyväksi ja joskus hyviä tekoja voi odottaa myös oma itse.

Sellaisina kuin olemme, meitä kutsutaan tänään ehtoollispöytään anteeksiannon ja yhteyden aterialle. Siellä missä synti on tullut suureksi on armo käynyt ylenpalttiseksi.